

maafte neppe ville være i Stand til at reise de Kapitaler, som behøves udover Statens Tilskud, hvis et saadant overhovedet ydes dem. Med Hensyn til Banen fra Aarhus til Thorsager, maa vi bemærke, at medens de Mænd, der have sat sig i Spidsen for Randers-Grenaabanen, have arbejdet allerede, siden Efteraaret 1869, have ladet foretage Undersøgelser, have flaaet sig sammen med Mænd fra Grenaa og have faaet tegnet en Kapital — der er nævnt 200,000 Rb., som den Sum, vedkommende Egn er villig til at ofre — saa ere Aarhusfolkene først komne frem i den sidste Time, efterat der har været Tale om at give Grenaabanen en anden Retning. Om end Meget kan tale for Thorsager-Aarhusbanen navnlig af Hensyn til at Trafikken mest gaar syd paa, have vi dog ikke troet at kunne optage denne Bane her i Loven, idet den Forudsetning, der ligger til Grund for at Grenaa-Randersbanen skal komme i Stand, i høi Grad vilde svækkes, hvis man gav Tilladelse til en konkurrerende Bane, ganske bortset fra, at det dog vist ogsaa vilde være, at gaa lidt for vidt, om man i det Hele vilde indlade sig paa at give Statsunderstøttelse til tre Baner af tilfammen 16 Miles Længde — jeg tænker her nemlig ogsaa paa Gbeltoft og Lemvigbanen — udenfor dem, der nævnes i Lovforslaget. Der er nemlig ogsaa fra Lemvig kommet et Andragende til Udvalget om en Bane, hvorved denne By skulde sættes i Forbindelse med en Station, omtrent 3 Mil fra Lemvig, paa Statsbanen mellem Hølstebro og Ringkøbing. Denne Bane vilde ganske vist ikke være den daarlige. Lemvigs Omegn er, saavidt jeg veed, et forholdsvis frugtbart Land, og Lemvig havn vil jo nu blive forbedret, saa at det vel kan ventes, at en Del af Trafikken nord for Limfjorden vil blive ført til Lemvig og videre syd paa. Dernæst vilde denne Bane vistnok ogsaa kunne tilføre Vestbanen nogen Trafik, men Udvalget har alligevel maattet fastholde, at Forslag til saadanne Anlæg bør fremkomme fra Regjeringen. Naar det i Betænkningen siges, at Forberedelserne med Hensyn til Lemvigbanen ikke synes, at være saa vidt fremme, at der nu kan tages Hensyn til denne Bane ved den foreliggende Lov, saa skal jeg dog bemærke, at vi, efterat Betænkningen var trykt, ere blevne oplyste om, at der i Lemvig og Omegn er tegnet saa betydelige Beløb, at det synes, som om Banens Fremtid vilde være sikret, hvis den nu optages her i Loven. Dette er imidlertid, som sagt, Noget, vi maa indskrænke os til at henstille til Indvigningsministerens og Finantsministerens Overveielse. — Endringsforslaget under Nr. 10 gaar ud paa, at der i 6te Linie af § 6 skal i Stedet for „femogtyve dobbelte“ sættes „tyve dobbelte“. Forslaget er ganske overensstemmende med, hvad der er vedtaget i en anden Lov i denne Samling, og Meningen er den, at i Tilfælde af Indløsning skal Staten kun betale det Tyvedobbelte i Stedet for det Femogtyvedobbelte af

Gjennemsnit af Banernes Nettoudbytte i de sidste 3 Aar forud for det Aar, i hvilket Indløsningen forlanges, med andre Ord: Der skal i Stedet for en Rentesjod af 4 pCt. sættes en Rentesjod af 5 pCt. — Endringsforslaget under Nr. 3 angaar kun en Redaktion. — Til disse Bemærkninger kan jeg foreløbig, indskrænke mig.

I. Christensen: Som jeg tillod mig at bemærke ved denne Sags 1ste Behandling, vil Banen under b. i § 1 ikke komme til at give noget tilfredsstillende Resultat for Landdistrikterne i de paagældende Egne, med mindre man ved dens Anlæg tager noget mere Hensyn, end Lovforslaget gjør, til den sydlige Del af Halvøen. Som Lovforslaget nu antyder, vil jo nemlig kun den midterste og tilbøls den nordlige Del af Halvøen faae Nytte af Banen, medens man ved at medtage en Sidebane til Gbeltoft vilde kunne gavne et i Forhold til det bragte Offer meget betydeligt Landdistrikt mod Syd. Altsaa ved at sørge Miletalet med halvanden eller to Mil — den sidste Angivelse er vist den høieste — vil man bringe det Landdistrikt, som nu handler paa Gbeltoft, og som kan anslaaes til mindst 4—5 Kvadratmil i Omfang, til ogsaa, at benytte Banen, og det vil let indsees, at man derved vil tilføre Banen en betydelig større Trafik, end den øvrige Del af Banen forholdsvis kan forvente. — Jeg har derfor tilladt mig at stille Endringsforslagene under Nr. 3 og Nr. 4. Men foruden Hensynet til det vedkommende Landdistrikt er der ogsaa et andet Hensyn, som man dog ikke godt kan lade henstaa aldeles uændret, nemlig Hensynet til Gbeltofts egne Interesser. Jeg forlanger ikke, at man skal fjerne denne By særlige Begunstigelser, men kun, at den maa blive hørt, og at der maa blive taget noget Hensyn til dens uheldige Stilling, hvori den maa komme, naar den ikke bringes i Forbindelse med Randers—Grenaa Banen. Jeg har ogsaa det Haab, at det ærede Udvalg, til hvem jeg tidligere har henvendt mig, vil indse, at jeg ved mine Endringsforslag har stillet mig saa moderat, at der i alt Fald ikke er at indvende mod disse, hvad der er blevet indvendt mod de Forslag, jeg tidligere har tilstillet Udvalget, nemlig, at der ikke var Sikkerhed for, at de nødvendige Midler kunde komme tilstede. Den ærede Ordfører har antydet, at det maafte kunde være vanskeligt for Gbeltoft ligesom for andre mindre Byer at tilvejebringe de fornødne Midler, men efter mit Forslag bliver der ikke Tale derom; thi derved stilles Sagen saaledes, at Banen anlægges uafhængig af den anden Bane. Her er kun det bestedne Forlangende fra Gbeltoft om, at blive stillet lige med andre nærliggende Byer og et Forlangende om, at der maa blive ydet omtrent 80,000 Rb. til denne By samtids med, at der til de andre Byer bliver ydet det Tre- à Firdobbelte. Jeg haaber nu, at man vil undskylde, at